

המשטרה עצרה את אסתר

ויעקב חזן — אשה

ובעלה — כשטיילו

שלובי זרוע בכיכר*

המושבות ועוררה את השאלה:

האם מותר לפרוזה

לטייל עם בעלה?

„הוא בחור טוב שרוצה לעבוד, אבל המשטרה מתנכלת לו. כל הזמן שעבד בי סיני הוא לא ידע בכלל במה אני עוסקת. אבל אחרי שעצרו אותנו סופרתי לו איך עומדים העינינים.”

„כשהוא התחיל לעבוד בסניגו ראיתי ש- הוא יכול למצוא מקור פרנסה קבוע ו- חשבתי שאולי נוכל להגיע לכל הדברים שאנחנו צריכים ממשכורתו של יעקב. אבל בינתיים המשכתי לעבוד בנות כי לא ידעתי כמה זמן הוא יחזיק שם מעמד. אם הוא היה מצליח לקבל עבודה קבועה הייתי צווחת את הרחוב ותורחת למוטב.”

מתי מותר

לעצור פרוזה?

המעצור והפיפורין שבעיקבותיו, היו עבור יעקב חזן אסון. „אני פצוע אחרי תאונת עבודה. העבודה כעוור טבח התאימה לי. הייתי מרוצה והיו מרוצים ממני. עכשיו נשארתי בלי כלום. התחלתי לחפש עבודה. הלכתי לבית-חרושת נשר ושם הציעו לי עבודה בסבלות. אני לא מסוגל לעבוד בעבודה כזאת בגלל היד ה- פצועה שלי. הלכתי לחפש עבודה גם בבית-חרושת למסמרים. אבל גם שם הציעו לי עבודה מאותו הסוג.”

לטענתו של יעקב הוא לא ידע כלל כי בזמן שהותו בסניגו חזרה אשתו לעסוק במקצועה הישן. אולם, אפילו ידע יעקב במה עוסקת אשתו, השאלה העקרונית נשארת בעינה:

האם זכאית פרוזה לחיים פרטים משלה? האם מותר לה מחוץ-לשעות עבודתה לטייל ולבלות עם בעלה, או שגם אז היא צפויה להתרדת המשטרה, למרות שבאותה שעה אינה עוסקת במקצוע העתיק ביותר בי- עולם?

בינתיים יש לאסתר חזן טענות ומעי- גות רבות נגד המשטרה: „אני לא מבינה למה המשטרה רודפת אותנו? המצב כיום הוא כזה שהם מחכים לבחורות בפתח בתי-הקפה ועוצרים אותן אפילו כשהן לא יוצאות לעבודה. לי קרה שעצר אותי או- תו סמל משטרה כשהייתי יהוד עם בעלי ורצינו לעלות לטקסי.”

„הסמל הזה עשה לי את זה כדי להת- נקם בי. פעם המשטרה עשתה מצוד בר- חוב בן-יהודה, שם אני עובדת. הסמל תפס אותי עם עוד בחורה והתחיל להוביל אותנו לניידת. כשסובב את הראש-ברחתי. עכשיו, כשראה אותי עם בעלי, החליט לעצור אותנו. אמרתי לו: „האם זה פייד שאתה עוצר אותי עכשיו, כשאני רוצה להגיע עם בעלי הביתה? אבל הסמל אמר לבעלי: „יש לי פרינציפ לעצור את אשתך!”

„אני לא מבינה למה עוצרים אותנו? הלא בסך הכל יכולים להאשים אותנו על שוטטות. על שידול לזנות אין להם אף פעם הוכחות. לי למשל, אין אף תיק על זנות ואין לי עבר. כשעוצרים אותנו אנתי- נו יוצאות אחרי 24 שעות וממשיכות בעבודה.”

„המשטרה היתה צריכה לעצור את ה- ילדות בנות ה-14 שעוסקות בזה ולקחת אותן ביד חזקה. על ילדות אלה מתאבלים ההורים בבית ואותן עוד- אפשר להציל. אותי הם כבר לא יוציאו מזה. אני עובדת למען עתידי ועתיד-משפחתי.”

אבל עתיד משפחתה של אסתר חזן אינו ורוד כליכך. חילוקי-הדעות בינה לבין בעלה נמשכים זמן רב ובמשך תקופה ממושכת אף חיו בנפרד.

„בזמן ההריון שלי לא סבלתי את בע- לי, מסבירה אסתר את סיבת הריב. „פשוט לא יכולתי לסבול שיגע בי. לא יכולתי לשמוע את דרישותיו. אפילו חול- צה לא רציתי לנהיג לו. אז הוא התחיל להתמרמר ולהתחיל לריב בינינו. הוא עזב את הבית.”

להתגרש מאשתי. אני לא יכול לחיות חיים כאלה שכל פעם עוצרים אותי.”

„לא חולמת

על מכונית*

בדירת שני חדרים כאחד השיכור- נים שלי תל-אביב, דירה מבהיקה ומסודרת למופת, גוללה אסתר חזן את הפרשה שהביאה למעצר המזור. סיפרה אסתר בת ה-19:

„התחלתי לעבוד בנות לפני שנתיים. עשיתי את זה כדי להקים קורת-גג לי ולי- משפחתי. אני באה מבית הרוס בירושלים. הורי התגרשו כשהייתי קטנה ומגיל צעיר אני חיה לבד. תחילה הייתי בקיבוץ שהי- נחום בעמק יזרעאל. אחרי שעובתי את המשק התחתנתי עם יעקב. לא היה לנו כלום: לא דירה, לא רהיטים. אפילו לא בגדים. רציתי להשיג את הדברים ההכ- רתיים לקיום נורמלי. מיקצוע לא היה לי ובעבודה בלתי-מיקצועית מרוויחים פרי- טות ואי-אפשר להגיע לכלום.”

„לא ראיתי דרך אחרת לעצמי אלא לע- בוד בנות. אבל יחד עם זאת תמיד התי- ביישתי מהאמת. אני לא לובשת מיני ומשתוללת להיראות צנועה. מהכסף שהרי- חתי קניתי את הדירה והוא וריהטתי אותה. אני לא רוצה להתעשר. מיליונים אי-אפשר להרוויח במקצוע הזה. מה ש- אני רוצה זה בסך הכל דירה יותר גדולה ושיהיו לי כל הדברים הדרושים לבית, למשל, מכונת כביסה אוטומטית, שואב- אבק ודברים כמו אלה. על מכונית אני לא חולמת בכלל. זה לא בתוך השאיפות שלי.”

„כשאשיג את כל הדברים האלה אפסיק לעסוק בנות ואהיה עקרת-בית. אבל אני רוצה שיהיה לי הכל. שלא יקרה שאחרי שאחזור למוטב ויהיה חסר לי משהו ואצ- טרף לחזור לרחוב.”

סתר ויעקב חזן הלכו שלובי זרוע בדרכם מהקולנוע. לרוע מזלם הובילה זרך מבית-הקולנוע בו ביקרו, וחקא ירך רחוב אלנבי פינת רחוב לובנסיון. זיזור זה, הקרוב לכיכר המושבות בדרום- עיר, משמש בשעות הערב מקום ריכוז לפרוצות וסרסורים. ניידת משטרה, שעסי- זה במצוד על פרוצות, עצרה ליד בני- זוג. לא הועילה להם העובדה שהם נר- גו צועדים ברחוב וכי הם בעל ואשה. ה- משטרה עצרה אותם.

יעקב חזן הובא לבית-המשפט, שם התי- קש השופט להוציא פקודת-מעצר ל-15 יום.

„החלטתי

להתגרש!”

נחמו חושדים שהבעל חי על רחתי אשתי כפרוזה. טען רס"ל המשטרה הושע מנדל. יעקב חזן עצמו כבר בחשד- זהטילה בו המשטרה. „מה זה?” התמרמר, אסור לי כבר ללכת לטייל עם אשתי לרחוב? האם בכל פעם שאצא לרחוב תעי- ור אותי המשטרה?”

„העובדה שאדם מטייל עם אשתו ברי- ווב עדיין אינה מהתה כסיס מספיק כדי עצור אותו ל-10 ימים, פסק השופט, זלח את חזן ל-4 ימי מעצר בלבד. כאשר וזחרר יעקב חזן ממעצרו, עוד בטרם יכמה המשטרה את חקירתה, עוד בטרם ודיעה אם מצאה הוכחות להעמידו לדין - קיבל את העונש על שטייל עם אשתו לרחוב. מקום העבודה שלו פיטר אותו ובעבודתו.”

יעקב חזן עבד כעוזר טבח צבאי בסניגו. אשר נודע למעסיקו על דבר מעצרו, התי- יטו לפטר. יעקב חזן אינו נוהג להעסיק בכיסיו אנשים בעלי עבר פלילי, אפילו טבחים. „עכשיו אני מחוסר עבודה ולא יודע מה יהיה איתי”, אמר חזן. „החלטתי גם